

На завершення можемо констатувати, що адміністративна діяльність органів внутрішніх справ визначається як специфічна, виконавчо-розпорядча, апідзаконна, державно-владну діяльність з організації та здійснення охорони громадського порядку, забезпечення громадської безпеки, попередження й припинення злочинів та інших правопорушень.

Список використаних джерел:

1. Адміністративне право України: Підручник / Ю.П. Битяк, В.М. Гаращук, О.В. Дяченко та ін.; За ред. Ю. П. Битяка. – К.: Юрінком Інтер, 2007. – 544 с.
2. Конституція України // Відомості Верховної Ради України. – 1996. – №30. – Ст. 141.
3. Кодекс України про адміністративні правопорушення. – К.: Видавець А.В. Паливода, 2008. – 220 с.
4. Про міліцію: Закон України від 20 грудня 1990 р. // Відомості Верховної Ради УРСР. – 1991. – № 4. – Ст. 20.
5. Про реорганізацію загонів міліції особливого призначення і створення підрозділів міліції швидкого реагування «Беркут» та заходи по їх ефективному використанню в боротьбі з організованою злочинністю і охороні громадського порядку: наказ Міністерства внутрішніх справ України від 16 січ. 1992 р. № 1. – К.: МВС України, 1992. – 16 с.

Особливості правового регулювання праці при суміщенні професій (посад)

Романець І.Б., курсант навчально-наукового інституту підготовки фахівців для підрозділів міліції громадської безпеки, психологічної служби та Національної гвардії України НАВС

Науковий керівник: доцент кафедри Жолондівський Л.О.

Перехід України до ринкових відносин, необхідність посилення правового захисту інтересів найманих працівників викликає нагальну потребу реформування трудового законодавства яке б відповідало сучасному розвитку суспільства і держави та працювало на перспективу. В цих умовах особливого значення набувають наукові дослідження як загальнотеоретичних, так і прикладних проблем правового регулювання суспільно-трудових відносин.

Зміни, що відбуваються останнім часом у сфері суспільної організації праці об'єктивно потребують вдосконалення правового регулювання трудових відносин, які виникають за умов суміщення професій (посад). Сьогодні ці форми організації праці мають неабияке значення для української економіки та суспільства, оскільки дозволяють поліпшити громадянам життєвий рівень шляхом розширення джерел матеріального доходу, сприяють подоланню вузькопрофесійного поділу праці і створюють умови для більш повного розвитку професійних та інтелектуальних здібностей працівника, дозволяють більш якісно (кваліфіковано) виконувати трудові функції та економити трудові ресурси. Але існуюча нормативно-правова база у сфері регулювання суміщення професій (посад) в основному формувалася до часів перебудови і реформ в українському суспільстві. У зв'язку з цим чимало питань, що висуває перед нею життя, залишається без відповіді, що є

реальною перешкодою у справі ефективної реалізації трудовим правом своєї захисної функції. Тому природно потребують дослідження відносини по застосуванню праці за суміщенням професій (посад), перегляду їх сутності та захисту, а також по вдосконаленню їх правового регулювання в умовах ринкової економіки.

Все це дозволяє стверджувати, що дослідження особливостей правового регулювання праці за суміщенням професій (посад) на сучасному етапі розвитку українського суспільства набуває особливого значення та актуальності.

Необхідно, на основі комплексного аналізу досягнень науки трудового права, вітчизняного законодавства та правозастосовчої практики: Конституція України, міжнародно-правові акти, Кодекс законів про працю України та інші закони України, нормативно-правові акти Верховної Ради України, Президента України, Кабінету Міністрів України, міністерств і відомств України, законодавчі та нормативно-правові акти радянського періоду, визначити правові дефініції, розкрити сутність та особливості праці за суміщенням професій (посад) в сучасних умовах, сформулювати нові підходи і внести пропозиції щодо удосконалення правового регулювання суміщення професій (посад), а також правозастосовчої практики у цій сфері.

Об'єктом є відносини, що виникають в процесі реалізації працівником здатності до продуктивної праці за суміщенням професій (посад).

Список використаних джерел

1. Головань Т.Г. Поняття та ознаки суміщення професій (посад) // Збірник наукових праць Харківського державного педагогічного університету ім.Г.С. Сковороди, Серія ПРАВО. - Вип.7. - 2006. - С.45-51.

2. Головань Т.Г. Зміст трудової функції при суміщенні професій (посад) // Збірник наукових праць «Актуальні проблеми політики». - Вип. 28. - 2006. - С.315-319.

Організаційно-правові засади здійснення дозвільної системи органами внутрішніх справ України

Чорнобривцева Ю.І., курсант навчально-наукового інституту підготовки фахівців для підрозділів міліції громадської безпеки, психологічної служби та Національної гвардії України НАВС
Науковий керівник: кандидат юридичних наук *Горбунова О.Ю.*

Під правовим регулюванням діяльності органів внутрішніх справ по здійсненню дозвільної системи слід розуміти комплекс юридичних засобів, за допомогою яких держава визначає їх права та обов'язки в зазначеній сфері.

Правову основу здійснення органами внутрішніх справ дозвільної системи становлять чисельні нормативні акти різної юридичної сили. Сучасне законодавство України йде шляхом розширення повноважень органів дозвільної системи. Так, змінами, які було внесено до